

A gyógyfürdők az idegenforgalomban

Három szakvélemény gyógyvizeink jobb kihasználásának lehetőségeiről

Az idegenforgalmi és a gyógyászati szakembereket mind többen foglalkoztatja Magyarország hévizeinek és gyógyfürdőinek jobb kihasználása. Ezért kérdeztünk meg három szakembert az idegenforgalom fejlesztéséről, a gyógyvizek hasznosításának lehetőségeiről.

Elsőnek dr. Vadász Gyulát, az Országos Gyógyfürdőügyi Igazgatóság vezetőjét kerestük fel:

Az elsők között a világon

— Elmondhatjuk, hogy Európában, sőt az egész világon kevés olyan ország van, amelyben annyi gyógyászatra alkalmas víz és termálvíz volna, mint hazánkban. Néhány szomszédos ország, Ausztria, Csehszlovákia, Olaszország, szintén gazdag gyógyvizekben, de ezek elmaradnak a magyar gyógyvizek minőségétől és mennyiségétől. Ausztriában, Olaszországban és az ~~HOSSZ~~ban csak néhány centrum van, azt kitűnően kiépítették. Ezek az országok nagy propagandával dolgoznak, hogy ismertté tegyék nevüket a világ orvosai előtt.

A mozgásszervi betegek kezelésében Budapest, Hévíz és Harkány gyógyvize, összetételénél fogva, Európa legjobbjai és leghatásosabbjai közé sorolható, de sok az olyan vizünk is, amely a nőgyógyászati betegek gyógyulását segíti elő. Erre leginkább Hajdúszoboszló vize alkalmas. Általában elmondható, hogy vizeink egész sereg betegségét gyógyítanak. Olyanokat, amelyek nagy gyógyszerfogyasztással járnak, de sok olyan is — mint például a krónikus gerinc- és ízületi kopások —, amelyeket szinte csak vagy főképp gyógyvízzel kezelnek. Helyeseljük a gyógyvizek fejlesztésének gondolatát. Igazgatóságunk egyik fontos feladata éppen az, hogy ezt a gyógyvízgazdagságot értékesítse, illetve segítséget adjon a gyógyforrások helyi gazdáinak, a tanácsoknak a fejlesztéshez.

Az utóbbi időben — különösen Budapesten — kezd kialakulni az a szállodai hálózat, amely képes lenne idegenforgalmi szempontból is kihasználni Magyarországot

gyógyvizeit. Megállapították, hogy a gyógyfürdők többsége nem gyógyszerállót keres, hanem önmaga is képes akár távolabbra felkeresni egy-egy gyógyulást biztosító fürdőt. Így Budapesten, illetve az ország más részében sem kell külön gyógyszerállót építeni. Legközelebb, a tervek szerint, a margitszigeti Nagyszállóhoz kapcsolódva, a volt Ybl fürdő helyén szeretnék fürdőkombinátot építeni. Mi, orvosok szem előtt tartjuk, hogy a külföldiek gyógyítása csak úgy valósuljon meg, hogy ne kerüljenek hátrányba a magyar gyógyfürdők, bár benyomásaim szerint Budapesten túlzott a gyógyfürdők igénybevétele. Megfelelő szervezéssel el kell érni, hogy csak azok kapjanak orvosi beutalót, akiknek valóban szükségük van a szolgáltatásra.

Dr. Papp Ferenc műegyetemi tanár a következőket mondta:

Érdemes fejleszteni

— Az ország gyógyvizeinek központja Budapest. A főváros területén mintegy 150 langyos és meleg gyógyvízforrás 15 fürdőt lát el kiváló ásványvízzel. Vizeink többsége nem egyszerűen meleg víz, hanem gyógyvíz. E vizek nem egy esetben felülmúlják a gyógyszerek hatását.

Amikor a fürdőfejlesztésről beszélünk, helyes a kérdés: van-e elegendő gyógyvizünk, s milyen az utánpótlás? Erről évtizedek óta folyik a vita és megoszlanak a vélemények. Budapest északi területén már elértük a vízkivétel maximális határát, itt napi 6000 köbméter langyos és 15 ezer köbméter meleg vízzel számolunk. Ha ehhez a részhez számítjuk a Lukács, a Császár, a margitszigeti, a Széchenyi fürdő forrásait is, akkor az előbb említett vízmennyiség megháromszorozódik. A Gellérthegy körüli fürdők, valamint a Tétényi úti kórház és Csepel környékén a vízkészlet napi 6000 köbméter. Mindhárom területre vonatkozik azonban, hogy nem szabad rablógazdálkodást folytatni, fokozatosan csökkenteni kell gyógyvizeink ipari célokra való felhasználását. Ha ez meg-

történik, nyugodtan fejleszthetjük fürdőinket.

Mit szól az idegenforgalom fejlesztési elképzeléseihez Szili Imre, a SZOT Szanatóriumi és Üdültetési Főigazgatóságának helyettes vezetője?

Hazaiak és külföldiek

— Tavaly több mint 55 ezren részesültek Hajdúszoboszlón, Hévízen, Debrecenben, Parádán és Balatonfűrden szervezett gyógyüdültetésben és szanatóriumi ellátásban. A következő években új üdülők építésével kívánjuk fejleszteni a gyógyüdültetést. Az Egészségügyi Minisztériummal egyetértve, a SZOT újabb gyógyüdültőt ott hozzuk létre, ahol az ellátás, a kezelés külön beruházás, párhuzamos létesítmények megépítése nélkül biztosítható. Így a Rózsadombon a Lukács—Császár komplexumra, Sopronban az Álami Gyógyintézetre, Gyulán pedig a helyi tanács kezelésében levő gyógyfürdőre támaszkodva építjük fel gyógyüdülőinket.

Egyetértünk azzal is, hogy szigorítani kell a beutalás rendszerét. Helyes lenne, ha az üzemi orvosok véleményét a szakszervezeti bizottságok jobban igénybe vennék a beutalók elosztásánál.

Az is vita tárgya, hogy a SZOT fel kívánja-e szabadítani a legismertebb gyógyfürdőket az idegenforgalom számára. Leginkább a budapesti Gellért fürdőt kívánják tehermentesíteni az SZTK-betegellátástól. Nem zárkozzunk el a gondlattól. Ha az idegenforgalmi szervek szükségesnek tartják, akkor a Gellértbe kibocsátott SZTK-jegymennyiség 50 százalékkal csökkenthető. Ez nem sérti a betegellátást, mivel ezeket a beutalókat a többi budapesti gyógyfürdőre szét tudjuk osztani. Ha azonban a Gellért gyógyfürdő egész kapacitását a külföldieknek akarják átadni, az csak akkor lehetséges, ha előbb megfelelő új gyógyfürdők épülnek, mondjuk a Tétényi úton.

Egyébként támogatniuk és mi is várjuk a gyógyfürdők s ezzel együtt az idegenforgalom nagyobb fejlesztését.

Kapalyag Imre